

VASI FERENC ZOLTÁN

EGY HAVI PENZUM

(SZANATÓRIUMI NAPLÓ
2009.)

2016.

Vasi Ferenc Zoltán

Egy havi penzum

Előszó

Van úgy, hogy összegyűlt lelki traumáinkat egy kétes helyen a számvetés igényével előcsalogatjuk. Ezt tettem én is egy szanatóriumban. Egy kötetnyi verset írtam, több honlapra, folyóiratba elhelyeztem, majd a kötelezően magamnak előírt penzumot, hogy naponta írok egy A/5-ös spirálfüzet lapjaira. Megtettem. Begépeltem, mert lett laptopom, szociális helyzetem rendeződni látszott. Prózát, lélektanit, nehéz olvasni. Főleg ha alkalmoszerű, napló műfajú. A külvilág nem bánt kesztyűs kézzel velem, veszélytudatom megmaradt, de függetlenül élhetek, naponként egy keveset hozzáadok a magyar szellem növekedésének, de mint ismeretes, megélni nem lehet, így hát én is hányavetin művelem - az IRODALMAT. Rengeteg dologba kéne fognom. Tanulmányokat írok, újságcikkeket, versesköteteim jelennek meg hivatalosan. A gyász rám települt, ez alapérzésem. Történelmi súlyokat hagytak rám, így bizony tétlenkedem, mert nem tudom, hol kezdjem. Talán itt és így! A lelki napló közreadásával. S mint írtam fentebb, nem tudom, mit tartalmaz tartalmilag. Ha lesz, ki elolvassa, nyertem. Bármilyen véleménye. Egyszer nekem is el kell majd újra olvasni. Nem likvidálom, annyi biztos. Ady szavaival zárom, mint örök emberi mérce: "szeretném, ha szeretnének".

Vasi Ferenc Zoltán

Pszichiátriai Zárójelentés
Távozási ideje: 2009. 03. 06. 08:31
alapellátó beutalta

Felvétel ideje: 2009. 02. 12. 09:56
Felvétel ideje: (4) háziorvos, egyéb

Jelen felvétel: Tatai szakrendelő utalja, felerősödő ambivalencia, következményes szociális ellehetetlenedés miatt. A paciens elmondja, hogy háza odalett, albérletben él, nagy anyagi gondban van. Esztergomba szeretne kerülni, egy védett szigetre.

Status praesens: Szomatikus: Vékony ffi beteg. Friss külsérelmi nyom nélkül. Neurológiai: Koponya, gerinc üt. nem érzékeny. Pszichés: Éber, minden tekintetben orientált. Figyelme felkelthető, nehezebben terelhető, élethelyzeti konfliktusaira, panaszaira centrált. Percepció zavar: hanghallások Gondolkodása alakilag lassult, elakadások, oldalasszociációk, tartalmilag vonatkoztatások, Szorong, feszült. Viselkedése segítségkérő. Fokozott morbusztudat. Elalvás, átalvás zavara. Suicid szándékot kategorikusan negal.

Epikrízis: Állapota stagnál, ezért a mai napon osztályunk Krónikus részlegére helyezzük át a beteget további gyógykezelés céljából.

Tatabánya, 2009. 03. 06.

1. nap: 2009 IV 29 szerda

1 óra negyvenkor ébredtem pisilni, kezdtem a cigiket, kávékat. Verset kezdtem. Anyut akartam vádolni, pedig sokat túrt és áldozatosan szeretett. A kamaszkori tévelygés tékozzatott el annyi értékes és szép nőt életemből, hogy végül a Kukla-iker maradt. Az elbeszélő költemény modorából kegyetlen női attitűd rajzolódik ki. Ha hitem nincs, odaveszek. 3 lap lett átmásolva. A nagyviziten: minden jól van a szondával. Irány Tata. Klári néninél felolvastam a verset, mondja édesanyám másnak panaszkodott kamaszkoromról. Jellemez az önsajnáltság. Ismerje meg az általános nőiséget, az Égi Édesanyán, a székegyeknél istennőként tisztelt Babba Márián keresztül. Megy ebédelni. Két verset gépeltem le: Oldhatatlan ámen és a Szembesítés. Ott maradtak a kéziratok. Levél Bogyai Alexandra kisaszonynak a gyámügyön keresztül (Példabeszédek 26. és 33. Rövidebb fohász, Útravaló, Életöröm) a Jelnek (Rochlitz Bernadett), dicsérve Szedő Dénes Viruló Igék-jét, mellékelve Rövidebb, Hosszabb, Röpfohász, Áhitat, Életöröm. 2 kávé a Platánnál. 1 hosszú kávé a Piactéren, 10 irattartó (Kossuth tér), Szent Kereszt-templom. Busa Attilával Bakos Andreánál. Tartozás, kártérítés, alkalmi gondnokság, ingatlaniroda. Mért nem vállalta el a gondnokságot Cilu? 1/8-ad részét mért nem érvényesítette, adta el a házrészét?

Kittivel a Pennynél. Egy tejszínes kávé útközben fogyasztva, nem kínál a Sofi-jából (én Mustáng). Gyere ki hozzánk (én vagyok kórházban, s legalább 1000 Ft.) Erika nem szól semmit a gyermekjólétéről. Szabolcs nem köszön. De aztán kijön. Nem mentem Szőlőtőre.

2. nap: 2009 IV 30 csütörtök Szanatórium

6 óra tájt ébredtem, a tegnapi nap „virrasztását” kitoldtam. Zoltán bátyámmal viccelődtünk, mérgelődünk, állandóan lejmolnak. Nincs! – ennyi balsors után meg kell végre tanulnom. Megélnékült lelki életem. Zoltán bá-t nem érdekli, eltereli. Nekiláttam Hegedűs őrnagy úr számára a levélnek. 4 oldal lett. A teljesség igénye nélkül. De olyan, mint egy szerződés – az én felfogásom szerint –, nem nyúlhatok hozzá, aláírhatom csak, vállalni a következményeit, és továbbmenni. Mert sok lényeges dolog kimaradt, s ami bennrekedt, még folyamatában elő kell jönnie. Nem szép úgy vádat emelni, hogy nem egészen fixek a tényállások. Patologikus viszonyban állóképek vannak. Ahol többszereplős az esemény, ott köztudat és egyén ambivalenciája lép fel. Én vagyok a sértett, de nincs igazam, félig-meddig magamnak kerestem a bajt. A többi ideológia és kifogáskeresés. Látni nem csupán a szemével lát az ember, maga kárán tanulni idővesztés. A megoldatlan problémák vektoreltolása. Önismeretre születünk, a kereszténység tudati vallás. Aki tisztában van a viszonyok veszedelmességével, kerüli embertársait. Tárgybirtoklás, tulajdoncsere – mint álszereteti gyakorlat. Adni se, kérni se jó – teremts, légy találékony és ne szenvedélybeteg. A mérték megtalálása – önzés és adózás. Község nélkül van boldogság? – kérdezte tegnap a pünkösdistá hölgy. Ma: kikapálta a szoborkertet. S én tudom tapasztalatból, milyen a buta kertész.

3. nap: 2009. V. 1. péntek Szanatórium

Viccelődtünk. Dömös kapcsán. Sokat tudok hallomásból az alkoholizmus lefolyásáról. A magaméval részletesen még nem foglalkoztam.

- Hagyjon békét nekem – mondja Zoltán.

Klári nénit olvasok. Másodszor is elkezdtem, illenék recenziót vagy kritikát írnom róla. Tényleg élvezetes stílusú, érdekes nyelvezetű, nőiesen sejtelmes vallomások sorozata, a lélek elrejtett rekeszből, ahonnan az igazi mesélő kedv bő patakként fakad. Tehát az élménnyel nincs baj, a koncentrációsommal igen. Néha üresen mennek el a sorok, értés nélkül. Úgy, mint a levélírásban. A logikai következetességet nyelvi dagállyal ellensúlyozom, és nem oda lyukadok ki, mint ahová szándékoztam. Vázlatot írni, végigvinni a gondolatokat – így meg elszállnak, befejezetlenek maradnak és valóban beteg benyomást keltenek. Persze, a bajokon, amiken átmentem, a szembenállók szerepköre, hitelessége kérdőjeleződik meg. Ahhoz megtalálni a megfelelő kifejezési formát, hivatalos ügy során levelet írni? Mi köze hozzá! – mondhatná. Emlékezzen pontosan, elítélni egy embert, hogy „szerintem...”. Pedig annyian próbálgattak engem, hogy már bizonyossággal a személyt se ismerném fel, így nincs bizonyíték. Aki sáros, hazudik vagy tagad – nekem meg az igazságot kéne pontosan, beszédből írásba fektetnem. És az emlékezés általában folyamatában is szituatív.

- Írtam a Polisznak. Bágyoni Szabó István kapja a Szembesítés, Oldhatatlan ámen és ? Anyám, megbocsátasz nekik?
- Az idő langyos, enyhe szél, folyamatos napsütés.

4. nap: 2009. V. 2. szombat, Szanatórium

Mária, a pünkösdisták akart egy könyvet adni a Szentlélekről. Tegnap aláhúzott egy mondatot, elkezdtem neki elemezni, de nem volt idegzete. Elvakult. Erre született a Tízparancsolati napirend, afféle teológiai vázlat, inkább sejtetéssel, mint pontról pontra végigvívva a téziseket. Csak szakmabelinek mutasd, Klári néni a legértőbb olvasód. Ma akartam újraolvasni könyvét, de tervek kezdtek motoszkálni fejemben. Már kora reggel, Zoltánnal beszélgetve. Valahogy mennék már a kórházból. A szabadságért áldozni kell, s én szeretném egybetudni a dolgaimat. Kell majd újabb önálló kötet, de távol vagyok kézírataimtól. Ha valamennyi pénz visszajön, ki kéne adni egy bővebb válogatást. És itt van, hogy hova gyűjtsek. A Fényes-fürdőn egy osztrák nő házában Zoltánnal, alkalmi munkakönyvvel, vagy az Öreg-tó kempingnél, ahol közel Busa Attila, olcsó ebéd stb. Most szinte naponta jönnek a versek, ne essek abba a hibákba megint, hogy megvárjam egy elfogadását, hanem egyszerre egyet, akár több helyre. Kicsit etikátlan, de rég nem jelentem meg, s eltelt az I. félév. De a versek elapadhatnak, s a munka létszükséglet. Fejnagyobbodásból, önteltségből csak felkopik az ember állá. Magányos életmód, és lehetőleg térbeli biztonság, ki ne raboljanak megint, és legyen munkám. Tanáraim nem azért okítottak, hogy ne legyen fogamatja. Fiamat mire tanítsam? A jó kertész szereti a természetet. Üdvös munkának érett fiatalember a gyümölcse. Még élni szeretnék, biztonságot Szabolcsnak. Kis örömet, apró értékeket ebben az elmebeteg családi és társadalmi létezésben. Itt a kórházban enyhe csalódások érnek. Kávé, cigi, pénz. És mindenkinek van beütése. Ildikó és a Bogyai is az őrzőben. Öngyilkossági kísérlettel. Na, ugyan! Szegény Szandra! Ki vigyáz rád, vezet a jó útra?

5. nap: 2009. V. 3. vasárnap Szanatórium

6:50-es busszal megyünk át Tatára. 7:30-as misén veszek részt. Áldozok is. Aztán veszek Mariannál 3 szál rózsát. Egyet Klári néninek adok, egyet fiam nevében Erikának, egyet édesanyámnak, és két íriszt az Almási u. 11-ből bérma-keresztanyám és nagyanyám sírjára. A pap dörgedelmes beszédet mondott az abortuszokról. A temető után találkozom Ács Józsiával. Majd feljön jövő héten ide. Ad egy kávé. Régi bútorok az udvaron. Az öccsém. Szabolcs fiam tanul. Erika replikázik. Beteges kommunikáció. Zaki nem is érti. Visszaérek a szanibába. Ebéd: pörkölt. Jön Edit, tetszegeti magát. Őriz valamit a gyerek lány ártatlanságából. De hogy miken mehetett át! Józsi adott a pálosokról ismertetőt. Sikeres, törvényes zárandókat tervezek Márianosztrára, ott-lakással pár napra. Nem tudom, hogyan fér bele az évkörömbe. Tisztább Isten-ismeretre szeretnék jutni. Olyan rendezetlennek családi, társadalmi viszonyaim. Hatalmas, világi (ha van ilyen) pálos fordulattal. Zoltánnal tervezzük a Fényes-fürdői lakást. Addig még egy hónap kórház. Nehéz. Szeretnék megházasodni, vallásilag elmélyülni, Szabolcsot hitvessel nevelni, írni tanulmányt, regényt. Mély válságban vagyok. Önbírálat, közkritikákkal, betegségtudat, de kiesnek emlékezetemből a tünetek. Felületesnek érzem magam, gömbbe zárva, végtelenül gurulok a lejtőn. Kell lenni egy hozzám illő nőnek, közösségkeresőben is vagyok, kell lenni egy tiszta személyes légkörnek. Aztán még az is előfordulhat, hogy szerzetes leszek. Ha már gyerekoromban olyan komoly voltam, mint egy pap, mondták volt. Gyönyörű napsütés, reggel picit csípős hideg, pulóverben nem izzadok, de temperál alaposan. Elszundítottam. Edit most hozott egy pogácsát. Tegnap egy mentolos és egy töltött cigit. Köszönöm.

6. nap: 2009. V. 4. hétfő Szanatórium

Az egész napos semmittevés és kisleány öngyógyítás. Szépen felépítettem a Fényes-fürdői tartózkodást, de visszarettenek, hogy velem nem lehet élni-lakni, még dolgozni sem tudok folyamatosan. Hiszen a verseket is leállítottam. Sejjlik, de gondolattá nem érik, így nincs mit kibontani. Unottság az olvasás igényében. Hogy fogok Klári néni könyvéről írni, ha nem jegyzetek-vázlatok. Forog bennem a pálos-terv, de hogy kivitelezem... A gyógyáshoz meg összeszedni sem tudom személyiségem forgácsait, a gyógyás egy hajó, hiszen kísérlet az átkelésre. Anyu kamaszkori pulóvereinek és kardigánjainak fehérsége pálosfehér és karmelitafehér. Világi vagy szentségi élet? Eltökéltetés kell. Apu gyűjtött, hogy majd amikor megírod a család regényét. Mert lehetséges. Lerakni az asztalra valamit. Egy szoba. Egy ágy. Polcok. Könyvek. Emlékek, tárgyakban, élményekben. Olyan magány, ahova csak a fiam léphet be. A helyén kell megérteni a jegyességet. Mert nézz körül, 43 évesen nehezen találsz olyan vehemens nőt, mint a Kossuth Vendég a háznál műsorában. Az egyház parancsolja a menyegző. Vallási vonzásokörben talán megtörténhet. A szép hang, a tiszta beszéd, az egyenes szív és az elhivatottság. Szepes Mária ír a tébolydából kolostorba eseteiről. Az érzelmi bénultság és a felszabadulás ösvénye. Az Égi Szülőket kérd, úgy értsd meg, mit kell tenned. Megvan már az a nő, és az a mű is, aminek meg kell keletkeznie. Lusta? Semmirekellő? Tévelygő? Helybenjáró (Ördög Szilveszter)?

Az időjárás borúsra áll, enyhe szél fúj, a madarak visszafogottak, és készül valami. Ebéd után aludtam. Kevesebbet kávézok, alig bírja a gyomrom. Edit (aki Erzsébet Magda) nem viszonzja a cigiket, pedig ígérte. A sétányon a pad alatt találtam 200 Ft-os bankjegyet. Izgultam, hogy még valaki számon kéri, hogy elraktam. Busa Attila hívott, szerdán 8:15-ös vonat. Utána ingatlaniroda.

7. nap: 2009. V. 5. kedd, Szanatórium

Éjszaka bevizeltem. Álmomban Cilu festette gyönyörű képet láttam, amit mama szekrényének ereztében visszatükröződik egy gyertya sárga lángja. Meg hogy családunk egy néger nőt fogott feleségnek nekem, utazunk sorúléseken, aztán egy WC-szalonn, ahol hatalmas tükörnek vizelek. Kávéztam, cigiztem, már akkor nappali ruhában. Aztán megint elaludtam. Ma visszajött az a fekete hajú nő, aki februárban is tetszett, miniszoknyában. Formásak a lábai. Az örzőben van most, Andinak hívják. Jött látogatónak Ács Józsi. Hozott 1 kg kenyeret, nekem nem kellett, a Tarka rét-et és Geometriai táblázatokat. Alig tudtam szabadulni tőle. Csomóba rántotta a problémáimat. Felajánlotta, költöztem hozzá. Nem bírnám. Zoltánnal ebéd után Tata. Pannon Takarékszövetkezet (Polisznak Oldhatatlan ámen, Szembesítés, Útravaló, Szívem szívérzete, Anyám szent képe előtt). Aztán a Május 1. és a Naszályi úton gyalog a Fényesre, bemásztunk a kapun, ott a faház, 2 kis szoba, hall, főzőfűlke, mosdó. 45 perc az út a buszvégig. Bementem Erikáékhoz. Gyülekezeti ülés lesz ma náluk, 15 főre készült. Jött Török Erzsébet. Biztattak, maradjak. Mentem. Fiam a másodikosok között első lett úszásban. Lehet, hogy csak sikeressé akarták didaktálni. 3 fiú, 4 lány indult az osztályból. Gratuláltam neki. Első eredmény! Jó jel. A buszmegállóban találkoztam Nikivel, megy dolgozni. Telefonszámot cserélünk. 17Üdvözlégy 1 Miatyánk és Építőktől a Sztrádáig. Józsi a pálos atya vasárnapi miséjéből: Hortobágyi származású, a pásztorok szoros ruhában. Ha rajtam is ilyen gúnya lenne, jönnének utánam a birkák. – Nem, csak a sánták meg a betegek. Magamra: ilyen jellem, mint én, vonzza a ferde gondolkodó, rosszhajlamú embereket. S mindig én megyek rá.

Szeles idő van, süt a nap, de már nincs ereje.

A gyalogút alatt viszont izzadtam. Néztem eladó házat, nem találtam. Kovács Imre a bank szerint csak egyszer fizetett: 2008. IV. 8-án. Ámen.

8. nap: 2009. V. 6. szerda, Szanatórium

Kutyául össze vagyok zavarodva és kutyául is érzem magam. Töreksem a pontosságra, és, egyre nyilvánvalóbbak a kiszolgáltatottság adta helyzetek. Mátyás Attilának mintha odaadtam volna a kártyát, hogy vegyen le, és hozta is a bizonylatot, és meglepődtem? – vagy épp megbízhatóságról tett bizonyosságot? Az tudható, ha a kártya a kezükben van, többen vettek fel egymás után bizonyos összegeket. Tatán, a Pannon Takaréknál a bankórség lehetett, aki kikérdezett a gyors pénzmozgásról. Nem történt semmi – gondolom, erre jutottak, amikor meg menekülnöm kellett Almásfüzitőről, akkor én kerültem költekezésbe (albérlet, utazás, stb.) A pénzlopásnál mindenki sáros, mert mindenki érintkezik a bankjeggyel. A társadalmi elosztás a megtartáson és a befektetésen valósul meg. A bankok kölcsönadnak, - objektíve mérhető; és kikerül a személyes körből. Tartozik nekem Soós Lajos, Kondor, Ispán, Rigó, stb. – és egyik sem rohan, hogy törlesszen. Cilu karácsonykor egyetlen köszönőmmel sem viszonzta a 15 ezer ft-ot. Egy kávé, tea, dzsungelkatona és kész. Ő kiárúsította az apai részét, pedig csak neki nem kellett volna aláírni. Belekényszerültem egy rém-teli helyzetbe. Hogy végre saját lábamra álljak, ne kelljen nyomorogni, belementem a kétes ügyletbe. A Vargát s a másikat is láttam Nikivel együtt. Ott hagyták Nikit, biciklivel jöttek utánam. Utána költöztem Budára. Legalább másfél éve egy hívás nem jött Ciluéktól. Mindig én keresem. És akkor boldogságot színez a hangjába. Én meg verset írok. Aztán se semmi, se jövő. És tűrik az atrocitásokat, ha nem ők kezdik. „Hogy mennyit sírt miattad a nővéred?” (Ági). Nem megy a fejébe, hogy apám mondta, ragaszkodj a házhoz, mert Ciluék csőbe húznak. Majd kíváncsi vagyok, milyen testvéreknek bizonyultok. Hát! – Hegedűs Örnagy úr, egy kalap szar a helyzetem. Mint mondotta: Lehet, hogy nem lesz tárgyalás. Busa Attila: Le kéne ültetni, már más vagyonát is megrövidítette.

9. nap: 2009. V. 7. csütörtök, Szanatórium

Holnap 8:56-kor indul a busz Komáromba. Vasutassztrájk lesz. A fordítóirodán a lakhatásra írt levél 2 munkanap alatt lesz meg. 3000 Ft áfával. Zoltán hétfőig adott 5000 Ft-ot. Lelkemre kötötte, pontosan fizetni az osztrák nőnek, és fontos a munka. Magyarázom a sorrendet, de elég konok és erdélyiként élelmes. Még az is lehet, egyedül lakom majd a faházat. Rögtön vettem 1500 Ft-ért okmánybélyeget (15x100), éppen kisiskolásoknak vagy óvodásoknak volt élménytanítás a pénztárban. Egy Enter 425 Ft. És ebéd helyett kávézás. Aztán felhívom Vendit, jövő héten csörgessen meg a pénz ügyében. Pörkölt volt, rizzsel, uborkával. Szokásos szenvedgetés, aztán egyszer csak elindul egy vallásos vers. Amolyan katolikus számvetés, a hibáztatásokról, félelmekről. Filozofálgatás, kevés zeneiség, néhol, átmásolás után darabos, vagy mint szoktam, elrontott. I.-VII. részes. Kíváncsi lennék Klári néni egy-két szavára. Tegnap este felhívott Monostori kapcsán. Öntörvényűnek mondta. A helytörténetbe került kötete, pedig recenzióra kérte. Én is várom a Polisz és a Jel válaszát. Jó lenne megjelenni. Ezt a számvetést le kéne gépeltetni, és elküldeni a Tekintetnek. Most már van postafiókom. Eléggé kitarulkoztam múltkor Farkas Lászlónak, nem reagált. A verseket meg kézzel írottan küldtem. Holnap helyén legyen a szívem és az eszem a rendőrségen. Pontosíthatók?

Az idő jobbára napos, néha beborul, de a hőmérsékletre nem panaszkodhatunk. Ma délben ment haza Gál Pál, a 6. kórteremben ő volt a 17. beteg rajtam kívül benn-tartózkodásom óta. Zoltán 10 nap múlva Dömösön lesz már. Addig rengeteg hivatalos ügyet kellene elindítani-lebonyolítani. Vasárnap

mise, hétfőn nyugdíj. Rendezni a tartózást, s Rigótól a pénzt behajtani. Jó nap volt, már csak a vers miatt is. Mindig félek, hogy elakad. Értékes-e?

10. nap: 2009. V. 8. péntek Szanatórium

Viszontlátásra! Köszönöm – köszöntem el Hegedűs őrnagytól. Mit is? A sok pontatlanságot, a vissza tudni nem emlékezést, az elmaradt jegymegtérítést, hogy nem kapom vissza Vargától – valószínűleg – az ellopott pénzt, a félelmeket, a talajvesztettséget, a rákényszerült költekezést, hogy a csendes életvitel, a tervek dugába dőltek, s még bírósági szakasz is lehetséges? Megérte? Az antológia, a saját kötet, a gyermek, a megkínzottság? Mondtam: „Azt tartják, ne földi kincseket keressetek, hanem...” „És mégis itt keresi?” – a rendőrségen. A félelem az izmokban nehéz, de az edzi a férfit, - talán. De lehetne szebben élni. Ilyen a társ íze, mint az Erika? A fiatlanság apasága? Az érzelmek pontosan lezajlanak, a nyelv kategóriájában a kifejezés kevésbé. S ráadásul emlékezni kéne. De amikor történtek, nem tudtam fogalmazni, akkora űr tátongott kapcsolatokban, egzisztenciális veszteségben. A közösségnek nem érdeke és nem is feladatköre az igazság. Kárpótlás? Ahogy az 56-osokat, névértékben. Vasi. Varga cigányul énekelgetett az előtérben, s kihallatszott a nevem. Ketten voltunk csak. Egyszer rám nézett, sötét tekintettel. Lesz még bajom vele elég, úgy vélem. A skizofrén oktanul is félhet, paranoid szakaszában, hát még ha egy egész bandával, település(ek)el szembekerül. Nincs emberem. Nővérem letagadta a MK Bronz Érdemkeresztet. Azért nem panaszkodhatom, sok az üresjárat, a pótcselekvés, de mégis – talán – gazdag életet élek. Jönnek egyelőre a versek, és ez jó. Körülöttem minden bizonytalan. Lakás, munka, gondnokság, intézet, bíróság. Ezekből mi jön be? Meg előfordulhat, hamisságért vagy vádaskodásért lecsuknak. Akkor aztán megoldódna egyből minden. Tanuljon a természettől – mondta Jámbor Krisztián. Sok mindenbe belefogtam, elakadtam aztán, ideje lenne szintézisszerű betetőzése az abbamaradottaknak. Akár jó – rám nézve, akár rossz. Ámen.

11. nap: 2009. V. 9. szombat 16:21

Megint rendezni kell Istennel való kapcsolatomat. Bűnlajstromot állítottam össze, hiszen ki-ki hagyással újra kell kezdeni a megtérést. A rendőrséggel kapcsolatosban megkérdeztem háziorvosom, de a plébános urat nem, hiszen néhanap elmentem misére, de nem gyóntam-áldoztam. Fej nélkül vágtam bele az ügyletekbe. Ne csodálkozzam, mi lett belőle. Isten így is büntethet. Ma egész nap a betegségemmel vagyok elfoglalva. A társtalansággal, a feljövő kitalációkkal. Kegyetlen érzés. Minden létformát elhasználtam, és maradtak a káros megszokások. Üresjáratok. Csak azért, hogy valamit... Érdemek, értelmek nélkül mentek el az évtizedek. Túl jól tartottál, Anyu, hogy önmagam lábán álljak. Apu, a szigoraidat nem tudtam feldolgozni. Mindig mást okolok. Hogy az igazság! Csak hogy az élet? Hagyom eltelni. Amit elővettem, szembesülni kell. Én az áldozásoknál Krisztus testét veszem magamhoz, és nem adok irgalmasságot tudatosan semmit. Az abszurditásom hülyeség. Mert megoldható lett volna. Hallottam egy nőtől: A sértett nem normális. Kérni kell vagy kapom ajándékba az igazságügyi elmeszakértői vizsgálatot? Még az éjjeliszekrényemben sem tudok rendet teremteni, akkor hogyan végezzek munkát-szolgálatot? Át sem tudom gondolni a verseim valódi értelmét, vagy félkészben rohannék legépelni. Edit az osztályon azt mondta: Önző vagyok. (Csak szertelenül adakozó!) Több igazság-arc van. Örültem unokahúgaimnak. Hogy kaptam nevelésükből. De csak a pénzem ment. Nőttek, kellett a pénz. Rám nem jut soha. Nagybátyjuk vagy, adnod kell. Különben rossz vagy. A saját keresetük meg nekik kell. Számtalan viszonzatlan gesztus. Aztán még beteg is vagy. Azt hittük,

elfoglalod magad. Az idő szép, napsütéses, meleg is van, enyhe fuvallatok. És nem írtam verset. Holnap gyónni megyek, papírral, - s talán Szabolcs vagy Klári néni.

Hátracsavart kézzel visszavezet Gyuricza Pisti a Munkás u. 1/3-ba (emlék).

12. nap: 2009. V. 10. vasárnap Szanatórium

Isten szeret Téged, akár hiszed, akár nem. Mindezt Melinda mondta a kocsiban. Mentek gyülibe. Egy háromnegyed napos beszélgetés után Erikával. Felolvastam a Bútámasztót, a Hitvallást és a Koloncos monológ-ot. Utóbbiból kiment a harag, könnyedén lehetett olvasni. Nevetett. 2 főzet kávé. Beszélgetés Istenről, a múltunkról. A sok egymásnak feszülő ellentétes akarat után elakadt a szó. Egy ponton nem léphetünk át. Szabolcs közöttünk van, születése káoszt és katarziszokat gabalyított. Olyan események oka és okozata, amiért érdemes élni. Így, úgy, közel, távol, nevelve-neveletlenül. Felfedezni benne a felfedezendőket. Belőlünk benne marad utánunk. Jó lenne egy lakrész, ott az udvarban. Külön és mégis együtt. Nem bújhatnék ki a felelősség alól mindig, hogy én önelemzek. Mert a lelki gazdagítás hétköznapi kifejtés. Gyógyító praxis. Vallási kapocs. Most mit félsz vagy ítéled meg az ő gyülekezetüket. Csak mélyülhet a hited és alaposabb lehet a tudásod, ha közvetítő lennél katolikusságod okán. Ha közösséged nincs, megoldásod sincs. Küldjük az embereket, és sorra elszalasztom a segítségeket. Kétkedsz Isten jól-tevésében? Próbálj új ösvényt, s visszaágazik ugyanoda, ahol elvétetted. Amit vétkek, mulasztások sorozata követett. Sirasd az elszalasztott nőket (lányokat). Becsüld meg, ami megadatott. Hosszú tragédiák után és közben. Vagy hagyd. Légy elkötelezett. Lépj előre helyesen és eltökélten. Fogadd el betegségedet, várd ki, mit gyümölcsöz. Fiad gyönyörű. Lehetne makrancosabb, kezelhetetlenebb. Lehetne érdeklődőbb, szorgalmasabb. És biztos, hogy Ővele van baj? Na, ugye! – Az idő ragyogó, meleg van, kora-nyári időjárás. A lap teltével mi maradt. Holnap 5000+600 Ft tartozás+ gyerektartás. És temető. Kaptam narancsot, banánt, cappuccinót. Ferenc-napra.

13. nap: 2009. V. 11. Ferenc napja, Szanatórium

Cilu szerinted felköszönt? Vagy unokahúgaim. Olvasom a naplóbejegyzéseket. Erika tegnap azt mondta, megbánta a kapcsolatot. Tehát: először szóval nem tagadta meg Szabolcs létét, másodjára, velem kapcsolatosan igen. Ennyi gonosztevések után mért jársz ide, az Almási u. 11-be? Aztán Cilu végül Erikát elfogadta. A maga szintjének megfelelőnek találta. Amikor Isti megvert, mint egy alvilági nő, csak megróttá (se!) Erikát. Nálunk ilyen nem volt. Hétfogásos ebédet abszolválta Erikának. Amikor megbetegedtem, sokszor, eljátszotta a gondoskodó nővért. És szerelmi ügyeimről tudott, tanácsot nem adott. Nem patrónus, kooperatív. Mással. Aki neki tetszik. Az öccse beteg. Pont. Tény! A családból mindenki elvállalt valamit, hogy a kórságod tőlem kaptad. Nagyanyám, apám, anyám. Nővérem? – nem emlékszem. Legutóbb Agostyánban az asztalnál: Pedig nem voltunk rossz testvérek – mondta. Ha meg neked más lenne a véleményed, akkor hát mégis csak te vagy a beteg, én dolgozom, gyerekeket nevelek. Az felelősség. Te még a saját életedet sem tudod megcsinálni. A keresztanyaság meg, a szertartás után, abból állt, hogy eszünk a Tavernában. Aztán semmi több. Dicső lovag, jó a söröd – Lacika. Ami a tulajdon a családból Agostyánban van, az ott ragad. Rákényszerülsz a festmények eladására, a 80.000 Ft-os számítógépért kapsz Irénke néni által 15.000-

et, és hazudd azt az Erikának, ajándékba adtad. Szép karácsony, kis karácsony! Lelki didergés jön rám. Ami értelmezési szinten néma, iszonyú fájdalom a zsigerekben. Sajátos kislányerkölcs: Mi van, sajnálsz, nem mered odaadni, önző vagy? Havas Adél apáca Szűz Mária szobra így került Erikához. És Cilu is ilyen. Undorító tulajdonság. Cilu megnézte apám fején a műtési sebet. Niki nem bírta magában tartani. És undorodott az ágytól, ahol apám feküdt. Aztán odasózták nekem. Vittem Almásfüzitőre. És gyászoltam. Eszemet vették az érzések.

14. nap: 2009. V. 12. kedd, Szanatórium (zöld tintával)

Átmásoltam az Alkoholszonda verset Szénás dr.-nak. Aztán írtam egy mesét. Nem célzatosan, de azt hiszem, a fiam számára. A kajszibarackfájáról, ami Ciluék kertjében lett elültetve, s Erika kedvenc gyümölcse. Elvakult vagyok. Ketten, kétféle sugallatot kapunk szüleinktől. Cilu zsenge korában többet nagymamából, én inkább szüleim gondosságából. Azt tanultam, okosabb, idősebb emberek társaságában hallgass, figyelj, amit a tudós előadóktól megtudtál. Hát ilyen próbálkozás volt a kommunikációs terápia első ülése. Figyeltem, végül nyíltan, nagy energiával velem zárult, úgy beleizzadtam, hogy csak na! De azt hiszem, bombatölcsért hagytam magam után. Feljön mindenből a talajvíz, s talán letisztul. Veres Kata pszichológus tartotta, nagyon csendes, visszafogott kulturáltsággal vezette végig az órát. Persze itt is külön vagyok a pszichiátrián. Eredményeknek érzem, nagy teljesítményeknek az alkotásaimat. Csak a Bartis-mondás: „Te nagy költő vagy, ezt ne feledd!” – na, ezzel nem nagyon tudok mit kezdeni. Nagy kávéfogyasztó. Erős tüdejű dohányos. Aputól volt mit örökölni. Amivel szemben kritikával élünk, azok leszünk? Mindenki öngazolást keresett a csapatban. Nem ítélték meg káros szenvedélyeket, tehát továbbra is rája belülről őket, és emberekben (orvosban) vagy munkában keresik a kapaszkodókat. V. Kata, helyesen, hobbiról érdeklődött. Hogyan dolgozod fel a problémákat. Nem volt válasz. Azért közben elmondtam egy üdvözlégy-et+ egy Miatyánkot. Írtam a délelőtt még verset, levelet a Magyar Világnak (Polisztól visszajöttek). Az idő reggel szemerkélő, de hamar átváltott langyos napsütésre. Rövid ujjú ingben vagyok, szerintem van kellemetlen test-, és ruhaszagom. Amikor szellemben terjeszkedem, higiéniában elmaradok. Árpád-házi Szent Margit legendája Jehova Tanúi-kritikájával? Dicsőség!

15. nap: 2009. V. 13. kedd, Buffalo étterem Tatabánya (zöld tintával)

Reggel rögtön 3 adag kávéval lelejmoltak. Hogy majd visszahívna, csakhát... Írtam egy mesét, Béke Veletek! címmel, áttételesen az örökségünkről szól. Ha összefogunk. Ha nincs kísértés az sógorom autóhitelére. Ha nem adom ki albérletbe, s ha Cilu... Én vagyok a Nemtudom. De amit nem tudok, azt nagyon tudom. Úgy szétment minden, a sátán se tette volna rosszabbul. Ahogy egyházilag akartam nőszülni, holott el akarta kapartatni Szabolcsot Erika. Még csak nem is volt elsőáldozó. Na és én. Hogy kerülhettem ilyen messzire családtól, egyháztól. Mert szőnyeg alá söprés volt és érzelmileg testvér-rivalizálás. Nővérem sosem bocsátotta meg nekem, hogy ő butának lett elkönyvelve, én meg okosnak. Kamaszkoromra aztán szétdúlódott minden. És megfordult aztán a kocka. Dolgos háziasszony, férj, két gyerek – szeretheted őket. Te meg intellektualizálhatsz mindent, iszol, tévelyegsz, járod a pszichiátriát, és szégyenled magad mindenki előtt. A gyászokat követően meg beüt a villám. Addig se volt szép életed, tudatvesztéseid voltak, olyan körökben jártál, kikhez nem volt közöd. Igaz ember, igaz barát, Vendi, akit most várok itt, a Buffalo-ban. Átvételi elismervény fejében. A rábízott 50 ezerért, - mert féltem tavaly júliusban. Most meg kidobom önként az ablakon az ALFEN Kft.-nek. S még így is kevés. Csabának vissza kell juttatni a 10 ezer ft-ot, amit kiköveteltem Almásfüzitőn. A nagyviziten elhangzott: Valamit elkövetett. Közös megegyezéssel tréning. Szociális

helyzet. Alkoholszonda c. versem. Versben nem lehet hazudni, „ügyesen rejtőzik maga-kreálta szerepekbe, alteregókba”. Ajánlott levélben elment 5 vers a Magyar Világ-ba. Kíváncsi vagyok egy hetilapközlés összeje?

16. nap: 2009. V. 14. csütörtök Szanatórium (zöld tintával)

Aludtam éjjel, aludtam délelőtt. Kevesebb kávé. Kommunikációs csoport. 2. ülés. Formáljanak kört: Van origója. Egyik szélén férfi (bal), másikon nő. Közöttük a polc, a bibliák előtt Veres Kata, a pszichológus. A főfalon fakeszt, van egy húsvéti gyertya. Minden ember életének lángja, míg mécsese kitart. És egy elfújtt gyertya. Megérezte Isti halálát? Valami alvilági ügybe keveredett? Összetörték a kocsiját vagy már előre jelezte szándékát? Figyelem a pszichológusnőt. Ezt csinálja most valahol Renáta is? Egy gyermeket nevel? Kata tiszta, szép lény, kifinomult a gesztusnyelve, mint egy balett-táncos, oly pihe. Hangképzésében csendes, összefogott, megmunkált érzelmi és értelmi világa van. Mi, mindannyian tanúk vagyunk. Pletykahangos a beszélgetés. Hogy mikor helyes megszólalni ilyenkor, mikor leállítani az önösségeket, az szakmai tudás. A pszichológus bölcsész. A beteg – beteg, hogy mennyire van tudatában, műveltség-, és szituációfüggő. A pszichodinamikai folyamatban én „filozófiai” igénnyel szólaltam meg múltkor, így nekem ez a csoport túl heves, de érdekes. A gesztusnyelvezet, a metakommunikatív funkcióban mindenkit be kell szólítani a körbe. Művésze a szakmájának Veres Kata. Ahogy Szénás dr. is. Kevés szóval sokat. Ezért nem illik kihagyni a viziteket. Az orvosi gárda több szem többet lát alapon előhossa a titkot. Régóta vagyok benn, ilyen hosszan még soha. És ilyen sok oldalról sem vizsgáltak meg még. Rövidlátó voltam-vagyok. „Neked mi a titkod?” – kérdezte egyszer Tádé. Nem tudom – feleltem. Fázom. Hideg idő van, Edit adott egy Corvinát, így nem kell kimenni a CBA-ba. Holnap befizetek 30.000 Ft-ot az Alfennek. Pedig biztos van lakásadó és villanyszámla is. Hétfőn megyünk Attilával az ingatlanirodára meg albérletet nézni. Munkaügy.

17. nap: 2009. V. 15. péntek, Tata Almási u 11

A kempingekben érdeklődtem az árakról, magasak, megfizethetetlenek. A postán levél az Alfennek, nyugdíjra jár-e kedvezmény és részletfizetés? A Vita-Sütő Kft-nél már betöltötték a betanított munkási állást. A Munkaügyiben Márkkal találkoztam, vőlegény. Fűnyírás lenne Pápán, 90 ezer ft teljes munkaidőben. Euronix-ben fülhallgató. Pannon Takarékszövetkezet: Alfennek 30.000 Ft. Temető, gazolok szüleinknél. 3-as Posta: levél Alfentől, újabb 16 ezer. Ez már elmebaj! A Latex helyén megszűnt a szálló. A Dömében ásványvíz. Papírbolt: 4 színű tollba betét. Erika szereli. Fodrásznál hajvágás, bajuszgázítás. Óraszíj a Casiohoz. S most itt vagyok. Erikától kaptam egy Seneca-könyvet. Zsófi-napra én egy bonbont adtam. Készülök misére, gyónni szeretnék előtte. Papírra vettem, egyre nagyobb rálátásaim vannak mulasztásaimra, bűneimre. Tévelygéseim során olyan érzelmi és értelmi zűrzavar keletkezett bennem, hogy diliház lett a végállomás. Vagy eleve oda indultam gyerekkoromban. A pszichiátria a bűnbeesés utáni ember szellemi nyomora. Illuzórikusan akarok látni, szüleimet szeretet-gyűlölet, megbánás, nem-értés, hamis viselkedés, betegségbe menekülés, szimulálás a szeretet elnyeréséért, megismerhető vagy megismerhetetlen a világ, Isten mért nem kézzel fogható vagy hogy közelítsek a láthatatlanhoz. Másokban vessem meg a bűnt, de én bűnmentes lennék? Mért akadnak el a kapcsolataim, kommunikációs gátak. Most itt van Erika, Szabolcs, Zaki. Tönkrement a 4 színű toll. A fiam át akarja küldeni magához a képernyővédő képet. Állítólag sikerült. Vagy mégse.

18. nap: 2009. V. 16. szombat, Szanatórium

Vallási tévelygés, szexuális aberrációk, öntudatvesztéses ital, mérgezőes dohány-, esetenkénti kábítószer-fogyasztás, botrányok, veszekedések, a valóság meg nem értése, homoszexuális rémélmény, Rákóczi téri kaland, plátói szerelmek kergetése, rokontagadás, tudásszomj, ami pozitív lenne, ha szintézisképző gondolkodás kísérne. Házassági vágy és gyakori munkahelyváltás, érdekesség szerinti települések. A versek a beteg lelkem útkeresései vagy van benne egészséges szemlélet! Mi használ, mi árt? A jó és a rossz megkülönböztetésének képtelensége, aszociális viselkedés. Gyónás után a penitencia végre nem hajtása. Nincs jóvátételi készlet. Egyáltalán a tízparancsolatból van olyan pont, amit nem sértettem meg? Ócsárlása másoknak, sunyiság. A gyóntatónak, ha ezeket mind elmondanám, mit róna ki. Én még a börtönt is igazságosnak fogadnám el. Szellemi életemben a rangokat szólítottam meg, tájékoztatlanságról tettem tanúvallomást. Értelmes beszédre sem vagyok képes. Megosztani nem akarok, mert rajtam van a szégyenbélyeg. Nárcisztikus vagyok és öntelt. Különc. Váltogatom a véleményemet, nincs biztos véleményem. (csúszóellenállás). Okos ember először felméri erejét, s tanácsért fordul illetékeshez, és csak utána vág neki a feladatnak. Vagy lemond a megvalósításáról. Házasság: aztán tegnap machinálom, Erika is adja így a házrészt, én is a lakást, venni egy nagyobb, ahol van különállásom, utána meg bevonulok Síkvölgyre, fiam nevén lenne a részem, haszonélvezeti jog nálam. Csak hát személyfüggő. Ma sok a hamis hang, hogy szólna jól a kórus. Vagy a szeretetben előre lehet lépni a fiam érdekében? De hogy talállok munkát? Amennyire elfoglalt vagyok önösséggel, mi a biztosíték, hogy fiam előnyére beérnének a dolgok. És akkor ott van még a Zsófi. Erika olyan, mint a Kronosz, saját gyermekeit falja fel. Én meg közelben képtelen vagyok az apaságra. Szeles az idő, madárcsicsergés, süt a nap enyhén. Társtalan vagyok. Még hogy én dolgozzak? Azt sem tudom, a lapátnak melyik a nyele. Káros szenvedélyekkel meg túl vagyok spékelve. Rossz nyuszi módján ülök a padon, felhúzott térdekkel. Kész röhej. Sok rossz önvélemény.

19. nap: 2009. V. 17. vasárnap, Szanatórium

7-korébredtem. A 9 órás miséről is késtem. Gábor atya prédikált Szent Colbert atyáról, aki halálát adta a kivégzésre ítélt sokgyermekes apa helyett a Holokauszt idején. Beszért a rabtartásról, éheztesítésről, s a Vasút utcai kínoztatásaimat véltem visszahallani. Erikáéknál kaláccsal kínált, tejet ittam, aztán fejemhez vágott mindent, hogy gonosz vagyok, és csak nosztalgiazzak. „Érzéketlen vagy”. Fiam Zakiéknál volt, egy percre se láttam. Klári néni hívott telefonon. A gyónásról beszélgettünk, Rosa Florence-ről, Monostoriról, sorsom esetleges fordulatairól. Rózsát fogok ültetni szüleim sírjára. Tegnap Csaba meglátogatott. Ajánlja a Merényi kórház alkohológiáját, munkának Dunaalmást szolgálati lakással, hátha elkerülhető Síkvölgy. Bútoraimat elhelyeznének a víkendházuknál, könyveimet édesanyjánál, ha engedi. Luca Belgiumban kapott ösztöndíjat brácsára, az ikrek Esztergomba mennek a Ferences Gimnáziumba. A hetemről: Gyónási előkészület, tévelygésem felületeket sértenek, mélyismeret nélkül. Kellő időben nem végeztem el a magába szállás műveleteit, így alaposan félrementem. Szüleimmel mindennapos a kapcsolat, szellemük által próbálom magam megérteni, de jóvátételten sóvárgás az egész. Egyszer így, másszor úgy nézem neveltetésem. Ciluval is így vagyok. Ma rájöttem, az antológia az 1.-8. osztály, a Gyógyulás kertje a pótérettségi. Klári néni szerint még nincs önálló, egyéni kötetem. Sok esszészerű téma jár az eszemben, de a megvalósításukra nem köteleződöm el. Pedig sok az üresjárat. Vázlatokban ki kéne rakni azokat az áltörténeteket, amiket betegen fantáziáltam. Azt hiszem, bevallottan érzékeny, de

inkább labilis vagyok. A gyónáshoz rengeteg ásványvizet kéne inni, méregteleníteni szervezetem. Egy teljesebb, tisztánlátóbb ember térdeljen az Úr elé, hogy nem nyavalyog, hanem tenni is akar. Erőtlen vagyok és jellemgyenge. Megszállt személyiség. Ösztönsérült. Egy fenyőfa alatt írok, tobozok a talajon, és nem tervezek semmit. Légy türelmes önmagadhoz! – Szalézi Szent Ferenc. Rekken már a meleg, még nem hőség – kellemes. Holnap Zoltán bátyám szabadul Dömösre. Utána Fényes-fürdőn együtt? Jöjünk ki. Ámen.

20. nap: 2009. V. 18. hétfő, Szanatórium

Zoltán elment Dömösre. Egy gépi kávéra hívtam meg búcsúzóul. Nagyvizit után szerettem volna Szénás dr.-ral beszélni a stratégiáról, de nem találtam. Töltött káposzta volt ebédre, utána Tatán, a buszvég.-re Busa Attila. Felháborodott, hogy nem fizette ki a rendőrség a menetjegyeimet. Lengyel Barna vállalja a lakás eladását, jövő héten fényképeznének, addigra ki kell üríteni, jól átgondolva, mi hova jusson. Cilut talán mégis fel kell hívni. Nekem nem nagyon lesz már lakásom, ha a lányoknak kell, szolgáljon stafíring gyanánt. Fiamnak íróasztal, magamnak a csendőrláda és a kisasztal, meg a matrac, amin apám haldoklott. A díványt is szeretném, anyu és mama miatt. A vizespad és a díszes szekrény is, a szobor, a szentkép, a gáztűzhely, a könyvek. A lemezlejátszó, a magnó, a polc. Fel kéne adni egy hirdetést. Egy szobás albérletet keresek, bútorozatlant. A gyámügynél jegyzőkönyv hivatalos gondnokságról. Elolvasás nélkül, mint szoktam volt, aláírtam. Kezdődhet a procedúra. Életszakaszaim, bolyongásaim, írásaimnak értelme. Hitigazságok, mendemondák, vádak, mulasztások. Barna jószívének mondott, lehetett rá számítani, ami történt. Busa Attila a skizofrénia kapcsán említette, ha a két szülő között ellentétes nevelés van, kialakulhat betegség. Dörög az ég. Sietni kell. Vihar lesz, és jó lenne ezt az oldalt teleírni. Egy nap – egy lap. Szentkirályi vizet iszom. Visszaveszem a kávéfogyasztásom, méregtelenítem magam. A cigi és a kávé a fontos neked, nem a fiad. Se óvoda, se iskola. A bírósági ítélet meg mire jogosít? Adjam le a 900 ezernek a 20 %-át. A rablásnak a 20%-át is elfogadná? Tipikusan szóban együttérez, a kávé meg sajnálja. Ha én Szabolcsra megyek, nem úgy szervezi, hogy beszélgessünk. Nem ünnep a fiamnak, ha ott vagyok. Azt mondja, amit hall. A gyámügy a kiskorút is kihallgathatja. Szememig nyújtózkodik egy fűszál a jobb térdem felől, a fenyő alatt. Dallamos rigófütyty. Vajon a napomat lemeztelenített lélekkel írom le, vagy kötelezőként. Holnap kommunikációs tréning. Klári néni ajánlotta, olvassak fel egy verset. Ő is megtette. Dicsérték. Én inkább figyelek, - és hallgatok. És nem értek!

21. nap: 2009. V. 19. kedd, Szanatórium

Horkoltam. Mostanában úgy ébredek, mint akit fejbe vertek. Tóth Béla (17. betegtárs) holnap megy haza. Csak valami csendes, önellátó ember kerüljön helyére. Edit hozott Mátyás-dohányt és adta a tollat, amivel írok. Nekiláttam Almásfüzitő óta előjött tévtörténeteim összegyűjtésének. Hogy honnan szedtem össze! Ez a mimikri-elmélet, vagy a genius loci vagy egyszerűen beteges világlátás? Olvasom tegnap óta Z. ajándékát, az Újszövetséget, katolikus fordításban. Alig érintkezem valakivel. Érdemben senkivel. A tréningen visszafogott vagyok, elködösül a tudatom, ha úgy érzem, várják tőlem a szólást. Általában kórházidegenség a kezdőtéma, néhány nagyon szép önmegosztás volt. Legtöbb esetben gyászból, munkából kerekedik ki a betegség. A tudat nem tudja elfogadni, igazán eredeztetni sem a kórt, - lázad, öntetszeleg vagy menekül. Egy időszak után visszakerülés. Circulus vitiosus. Zsugorodni-tágulni. A középpont: az isteni eredő, a semmi-élmény leágazásokat adhat, de igazi magyarázatot

nem. Végleges gyógyulás nincs, az emberi életnek tragédia: sírás az eleje, sírás a vége. Fiam visszahívást kért kora reggel, hogy nem én kerestem? Talán a vasárnap. Amikor Zakival volt, pedig kérte, hogy menjek. Csütörtökön betoppanak. ½ 4-kor. Vagy menjek holnap rózsát venni, ültetni a sírra? Gerendából kéne keretet csináltatni, és zománctáblán kiírni a neveket és a verset. El kell gondolkodni a Fényes-i lakhatásról. Egy kezdő leszokó bármikor ihat. Néki van társasága, én egymagam vagyok. Amúgy sem vagyok emberszerető, a kommunikációt illetően. Ha megbántanak, vagy helytelenítenek, bezáruk. Tovább írtam ma egy verset a hitről (hitetlenségben maradni?). Felfűzni a fényt. Nem tudom, mocorog-e még mondanivaló bennem, és mutatni, átadni sincs kinek. Klári néni a magáét tapossa, én meg kiestem mindenhol. Ma Oláh Jánossal álmodtam. Valami próbát kellett kiállnom, volt betörés, és Magyar Világot árult egy csapat végig a Vasút utcán. A Dorogiéknál a pincében savanyú káposzta vagy csalamádé érlelődött. Rendőrségi ügy lett. Álomban.

22. nap: 2009. V. 20. szerda, Szanatórium

Hány tollat használ el egy ember élete során? Hány gyóntatója van, barátja, ismerőse, családja, orvosa stb.? Hogyan terjeszkedik az élet, és hogyan lesz úr a halál. Az emlékezet útvesztőiben bolyongok, és ugyanazokba a falakba ütközöm. Fogalmilag tudok átcsoportosítani, igazat adni a másoknak, s erre ugyanúgy rejtegetik előlem a fiamat, mint régen, és már ő is részt vesz a „játékban” Ne Erikával foglalkozz, ott a fiad. A nagyapái vére. A nagyanyái lelke. A szülei teste és nevelésük tévedései által a jellem leendő terepe. Ha magam leértékelem, ő még kompenzálhat. A Felső Csaba osztályelit, ő a barátja, de őhöz képest Szabolcsom ügyetlen és buta. Csalódni fog a felemás kapcsolattól. Egyke gyerek, elvált szülőké, talán problémái lesznek a társkapcsolataiban. Ha olyan vágyódó, mint én, mindig a legszebb, az elérhetetlen lányok vonzzák, az anyja meg odaadta magát mindenkinek és most engem gyűlöl, keménykedik, gonoszodó, ál-szeret. Féltékeny az érzelmeimre, mert benne elzártak a finom erek, s belém üríti minden mérgét, amit a férfiktól kapott. Az arcán savanyodás látható. Múltkor a pettingnél viszolyogtam megérinteni a lába közét, éreztem, túl sáros. Bírósági szakaszban csalt meg! Hányszor? „Igen, jó, őszinték vagyunk egymáshoz, főként magunkhoz, az a legfontosabb, nem tudom a választ, azt tudom, hogy magányos vagyok és voltam melletted is”. 20:35:34 2009/05/19. Azt felelném: Ha tudod a választ, kérdezz. Ha magányos vagy, keress társat. Jobbat, megértőbbet. – Lehet, el is küldöm. Talákoztam Kálmán Szabolcs bá-val, dicsérte küllemem. Mocóék Svájcban próbálnak letelepedni. Klári néni legépeli a meséket. A kajszisra, azt mondta - anti-mese. Gyerekek jó, mert az felülvizsgálja apja „tettét”, megjelenésre nem tűnik alkalmasnak. A verseket nem vállalta, túl komorak. Azt hiszem, marad a kórház. Vagy a Fényes. Dolgozni, hogy fogok? Nagyon szép, napsütéses meleg volt. Edittől kaptam egy farmermellényt, abban jártam. Láttam Husz Katát. Cserjési R-től mit vártam. Gyönyörű, okos, öntudatos, társasági; - én meg mindezeknek az ellentéte. Ráadásul odaveszett az egész levelezésünk. Nagy kár!

23. nap: 2009. V. 21. csütörtök, Szanatórium

A csodát gyakorolni kell. A tragédiák leágazása, hogy ki kell vérezni az akaratot. Hogy merre keres utat, hogyan teszi, milyen mintázat szerint. Lukács 4-5-öt küldtem sms-ben E-nek. Nem válaszol, tudom. Döbbenetes volt a tréning, teljesen elerőtlenített. És a kimondatás által megjeleníteni, a szó erejében és dinamikájában képi szinten újraélni, zizegni, sírni, és így tovább. Az élet szent, csodát akar. Működhet is, ha van megnyilvánulási forma. A lélek dolgozik szüntelen, eltömi az emlékezet réseit, de a pontos rekonstrukció önismeretet eredményezhet. Az önismeret általános és szokványos

életműködéseknek átváltása, vagy a nézőszög megváltoztatása. A kör széléről mindenkit látsz, magad csak beszélhetsz, értelmezhetsz, testhelyzeteket vehetsz fel. Egy szakember számára leolvasható vagy valóságosan, a körszereplők számára vélhetően. Ma van gyászmise János atyáért. Beszélgettem vele. – Menjek? – Maradjál! – Nem megyek! – Mért? – Mert a kórháznak rendje van. – Jól van, fiam. – Atyám! Hozsanná-val ott leszek a miséjén. János atya mondta, minden pénzt meg kell fogni ebben a világban. Busa A.: A pénz mindig fogy. Apámról írtam egy hosszabb verset, a temetői témáját elhamarkodtam, pedig szépen kezdett jönni, csak a retardáció során belezavarodtam. Megmenthető. Mostanában kevesebbet imádkozom, többet foglalkozom az Újszöv.-vel. Csiha K. püspök úr juttatta Zoltán bá' által a katolikus fordítást: Általában hülye álmódszer, de most felütöm: Lk.5.37. „Senki sem tölt új bort régi tömlőkbe”. Értelme – profánul: flakonos bor, - szent: a jelképek ősisége szavatolja az igazság minőségét. A méltatlan nem (juthat) érintheti a titkot. Hagyomány és életmód: Gyógyulás kertje. A nap ragyog, nincsenek bogarak, mint tegnap, nem tervezek semmit, ünnep gyanánt őszilét kortyolok, Tóth Béla hagyta rám. Fodor Ferenc oroszlányi. Megkaptam a Risperdal injekciót, a bal felemben 50 mg. Összeszedettebb vagyok talán?

24. nap: 2009. V. 22. péntek, Szanatórium

Ha úgy veszem, jó a kórház, rendet tart. Ha meg úgy veszem, hogy pénzt, lakást kell keresnem, vegetálás. Szíven ütött a 2. korinthusi 10. 1-18.(sms-függőben Erikának). Vendi nem írt vissza, Busa A.-t meg elfelejtettem. Szanaszét minden. Az orvos nem tud életrendet mutatni a kinti világba, ideítél tartózkodni. Függőben Almásfüzitő. Elintézetlen ügyek. Hogy jövök én el onnan? Milyen bosszút forralhatnak, bolond képet festhetnek rólam. Amit összeképzelttem, jogos és látszólag nem ártalmas. Dülöngélés ide-oda, nincs életvezetés. Löke János főorvos úr célzott talán a zárójelentéssel, több száz beteg megfordult itt, mióta bent vagyok. Spórolni meg a nyugdíjból amúgy sem tudok. Ha meg jön az APEH, beüt a krach. Lelki kompenzációk a versek. Érzem: gyógyulok. De olyan elveszett lennék Zoltán bá' mellett is. Erika szerint vagy 4 órát v. semmit dolgozzak. Kostyáléknál lehetne talán zsebpénzt keresni. Néztam tegnap a kertészek ültetését, én még segédmunkásnak is gyenge lennék. Annyira, mint én, mindenki ért hozzá. A vershez kevesebben. De jók-e? Nehéz értelmezni. Másokat nem olvasok. A gyónásom halasztom, az éjjeli szekrény zsúfolt. Hát hogy lehet így élni! Valamit megszervezni? Kivel, hogyan, ingyen? Tegnap le akartam írni: Skizofrénia mint Krisztus-képzet. Esszétema. Elemezzen tudatosan verseket – írta annakidején Berkes Erzsébet. Azaz: értse meg a szöveget. A gyerekkor szeparációiba ütközöm. Szobafogságban vagy gonoszságokon járt az eszem, vagy túl nagy büntudattal éltem át a tiltást. Vízeltam. Ez volt az első, hogy másba fogtam írás közben. Étvágyam jobb, még mindig sok a kávé. Erika hallgat. Igazat megvallva nem tudnék élni velük. Sablonokat képzelek, de azokat érzelemmel ki kell tölteni. Az idegenség és különtség élménye. Idegesített régen is, mikor tivornyáról pletykálgattak az asztalnál. Én embereket kerestem, és mindig beleestem az alkohol csapdájába. Magas mércével mértem, s mindig frusztrálódtam. Úgy cserben hagytak, hogy szebb se jobban. Az idő kellemes, szél fújdogál, érik a cseresznye. Tegnapelőtt már vittem Szabolcsnak Klári nénitől.

25. nap: 2009. V. 23. szombat, Szanatórium

Néhány évvel ezelőtt (2002?) Györe Balázs könyvet dedikált, postán érkezett, s ezen a napon született Kiss Virág is. Vajon hány éves lehet ma? E. megadta 70-es számát, kérdeztem a sufnit,

holnap átbeszéljük. Vettem KOMESZ-t: 1 szoba, bútorozatlan kerestetik. Józsínál nem lehet. Nem bírnám. Olyan hebrencs. Zavaros. E . ha igent mond, beleszólhat az életembe, és elég alaposan átrendezheti a viszonyokat. Sok civakodás várható, vélhetően, gyermekféltékenység, meg valljuk be dologkerülő is. Elszántan lehet bízni állásban, a valóság azt diktálja, nehéz találni. Zoltánt szeretném elkerülni. Olyan rugdalós, a maga világából ítél. A lelki dolgokra nincs affinitása. Kikelt a kéregetők ellen. Adott lecsókolbászt, én adtam a reggelijeimet, s amióta elment, ezek jobban. Nincs erőnlét, minden szanaszét, emberhitem konkrétan megrendült. Csak Edit elviselhetőbb, de parázna perszóna. A gyónáshoz megint hátrányba kerültem. Olyan nehéz összeszedni, rendszerbe állítani, számszerűsíteni a bűnöket. Éleslátás szükséges. Önmegtartóztatás, egészségnevelés. Ünneprend. Ha Hanesz M-ra gondolok, ő nem volt eltompult, igazi értelmiségi, több szinten érvényes, felfog és alkalmaz. Sokoldalú, robbanékony (nemes értelemben). Ma 6-kor itt volt Bogyai Szandra. Ildit jött meglátogatni. Nem is köszöntünk. Tegnap óta jár egy furcsa fazonnal. És mint minden nő –általában – elfelejtett válaszolni a levélre. A haját aranyszínűre festette. „Én vagyok az aranyszőrű bárány.” Ma írtam két verset: Égi szerelem és az Árny-örökség IX.-et. Meg elkezdtem a füzetbe cigitémát. Lehet, hogy így marad, lehet, újabb mozaik is. Mért kaptam én pofont az Arthurban Fatuska J. Marijától. – Mit terjesztesz te rólam, hogy lefeküdtünk? A szemüvegem repül, a látszat marad. Fogékony a széljárás, tegnap elmondtam 40 Üdvözlégyet a fekete láncon. Gyógyultabb vagyok közérzetben, a tettek terén bizonytalan. Kint, könnyen jöhet kudarc. Egy hosszú kórházi tartózkodást újrakezdeni iszonyatos lenne. De innen hova? Milyen bizonyosságba? A gyermeknevelés szolgálat, küzdelem is.

26. nap: 2009. V. 24. vasárnap, gyóntam áldoztam – Szanatórium

Gábor atya volt a gyóntató. Szegények kenyerére adomány, egy mécsesgyűjtás, álltam a gyermek fejét érintő pap szobor előtt, a gyermeknek fény nyílt a tekintetében, és remegett a lábam. Részletesen gyóntam. Megköszönte a tiszteletes úr, és kötelezett a pünkösdhétfői szentmisére, hogy jó, hogy elmondom bűneimet, számolok a lelkiismeretemmel, de a jövő felé törekedjek, várjam az öröm érkezését. A prédikáció angyalbeszéde néhány helyen nagyon szíven érintett. A kábítószeres elhallásai igazoltak vissza, épp olyan elnyújtottan. A könyvek szeretete és a mohóság, mint felbízgatás lopásra, aztán rájöttem az ízére. Tudásszomjamat aztán alkoholba fojtottam és fejeztem is be. Nem kezdtem érteni a szöveget. 1987-88 – a depressziós aethylizmus és irodalomművelődés/indulás még jobban elfordított a vallástól. Csabáék egyházi tanújaként ezért lettem felekezeten kívüli? Az onánia elfordított a vallás világától, kényszerek jelentkeztek, azokat meg az injekciók mellékhatásának tulajdonítottam. Pszichoszomatikus beteg lettem, annyira távol kerültem érzékeléseimtől, hogy negáltam tüneteimet. A jövő - gyermekem számára adatott, én mellette öregbülök, és át kell adni neki, ami jár. A rossztól óva, a jóra terelve. Megint gyenge vagyok. Nem vittem el a Patarára, jövő vasárnap gyereknapi. De átmenetben vagyok, jó volt ücsörögni az udvaron. Bútorokat lehetne helyezni a kapualjba. 28 ezerért lenne albérlet a Keszthelyin, a személyes holmimnak, ha nem isznak és rendes család. 11 nm. Amikor áldozunk, élő testünket odaadjuk önként a szentostyán keresztül a magasságos Istennek, a Mennyei Király vendégeiként. Hogy tiszteljük a láthatatlant, - a hierarchia felettünk, alattunk, magunk vagyunk a mérce és példa. Térdepléskor világlottak a kezeim. Hunyt szem alatt. A fogadalmakat meg kell pontosan fogalmazni, a skizofrén látásmód tévedéseit betagozni a vallási fogalomrendszerbe és átlényegülni. Felelősséggel lenni Szabolcs irányába. Erika most menekül. Pálfyval Rivotril íratott fel, azt szedi. Fiammal játszottam.

27. nap: 2009. V. 25. hétfő, Szanatórium

Ma beszéltem Szénás dr. úrral. Zoltánt ajánlotta, karakán ember. Helyettem nem dönthet. És bármikor visszavesz. De nézzem meg az albérletet is, és keressek addig munkát, ne akkor kelljem stresszelni. Beleírja majd az alkoholológiai továbbképzés igényét. Kiválthat-e az alkohol skizofrén tüneteket, vagy a skizofréniai hajlamosít alkoholiszmusra? Ok vagy okozat? Azt hiszem, ez az ördögi köröm. A bulgáriai László-nap bohóca lettem, az osztálytól ezt kaptam. Egyébként szörnyen éreztem magam. Nem lett barátom köztük. Nem bírtam kiheverni az elszakítást Jász Atitól 1. osztályban. Igazán szép nőim sem voltak. Magamba húzódom, szobatudós típusú voltam, mint a Vendi, csak én elvetéltem a terveimmel. Nem értettem sem magam testi változását, az onániakényszer, sem a tananyagot, így közeledni sem mertem a másik nemhez. A múltkori osztálytalálkozón izzottam Miló közelében, és azt sem tudtam, hogyan térjek ki előle. Talán ő lett volna megértőm. Első lépcsőfok. Így lett Rosta Edit, - ő is máj. 1.-én elhalászva 84-ben. Idegesített az alkohol. Tudatvesztések. Szégyenek. Kudarok. Rossz társaságok. Költekezés puszi-barátokra. A tudományt felcseréltem irodalomra, afféle hobbihivatásként. Aztán elindultak a versek. Kedvtelés mindmáig, a betegségem szétkürtölője. Itt érzek egyéniesedő, filozófiai hangot, de kidolgozásra nem fordítok időt. Cilunak felajánlottam a bútorokat, szerintem van összefonódásuk a lopásokkal, és nem is sms-ezik vissza. Elszeparál, ez a legegyszerűbb módja az önteltségének. Idővesztésben vagyok, elég végletesen. Félig művelt, félbeteg, félcsaládtag, félbarát. Így százalékos arányban nem tudom, mennyi igazság-hamisság van gondolataimban, írásaiban. Tegnap eredmény fiammal – féltényér labdával, bal kéz 8, jobb kéz 26. 13 ugrókötelezést végzett és 8 hullahopp-karikázást. Az idő meleg, hallani a szél járását, sokat ülök egyedül a padon, mértéktelenül kávézom, dohányzom. Tiszta észjárás kell az erősfogadásban. Nem telik. Nihilizmus. Ma sem írtam verset.

28. nap: 2009. V. 26. kedd, Szanatórium

Egy Zsófi nevű egynapos beteg (a Nyíróból) ránézett a bögrémre: Milyen szép macskák vannak rajta. Rosszul bánt veled a feleséged? – Igen. – Hmmm... - Ennyiből. Piroska nénivel beszélgettem. Osszam be a pénzt itt, a kórházban, mert kint vagy lesz munka, vagy nem. A fűzitői história nem a betegségem tünete? – Nem. Terápián a gyász és válások. Sok minden bevillant nálam a kommunikáció értelmezhetősége és a saját élmény katarzis-képző elemei kapcsán. Ketten rosszul lettek. Ülök a padon és a Gyógyulás kertjét értelmezem. Minden illetékbélyeggel el kell számolni. A kötetem most okirat lett? Apu állami kitüntetést kapott. Megköszöntem az érintetteknek, akik segítették a könyvet vagy olvasták. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. A síromig elkísér. Hogy lesz-e folytatás? Mert föld-, és égrengés közepette vagyok, nem tudok érdemi döntéseket hozni. Zsigeri szégyen van bennem. Paródiába csap már át, ahogy itt bánnak velem. Olyan, mintha semmi bajom nem lenne. Lehet, hogy csak kezvedbe kellene venni a sorsod irányítását, és a telet pedig átvészelné valahogy. Depresszióra hajlamos vagy és öngyötrő. Tehát a valós és a vélt szeretetet nem tudod gyakorlatba átvinni. Elkülönülsz, leválsz. Természetgyógyászok is próbáltak rajtad segíteni az erejüket, akár mint egy orvosi lovon. Erikának nem Senecát, hanem Platont kellett volna ajándékoznia nekem. Menj, ha tudsz – játék. Kincsed és érved a fiad, mégse jutsz vele előbbre. Neki írom, vagy önkéntes napi penzum ez a napló. Ma nem írtam verset, fejben egy lerobbant zongoráról, aminek elszakadt 7 húrja, s ráadásul hamis. Ildikó és Klári néni javaslatokat adtak a Kajszi-meséhez. Női szemmel többet tudnak. Mi lesz, ha Erikának komoly baja kezd lenni pszichikailag. Olyan

méregzsák néha. Kezd üldözési mániám kialakulni. Meg nem felelés már a pszichiátrián se. Csendes, napos, meleg idő. Editnek a tyutyu hangú madár tetszik. Nem tudom, mi a neve.

29. nap: 2009. V. 27. szerda, Szanatórium

Esőre ébredtünk. Sok kávé. Sok cigi. Egész nap jár bennem a család. Az elvesztés tehetetlensége, a körülmények, ahogy, forog bennem a megítélése és semmi bizonyosat nem tudok. Szerintem Ciluék alkalmatlanok voltak az ápolásra. Olyan magányos lehetett az apám. Én is a megfeszítettség állapotában, a bűnbak szerepében. Egy este gyűltek az éji vadak, s röviditaloztak. Olyan lidérces volt. Apám fejsebét megnézte a Cilu. Mi lett a pelenkákkal, hogy adagolta a gyógyszereket. Én jártam ezek után a dolgok után,ők meg pénztelennek mutatták magukat. A rokonság közepette. Másnak az öltönyében temették el. Amilyen szégyenlősek voltak szüleink, olyan gyalázatos, hogy látható lett gyermekeik számára a nemi szervük. Érzelmi emlékezet. A halál szelében nincs észszerű magyarázat a felvállalt gondozásra. Nem tudom, Tatán hányan dicsekedhetnek érdemkeresztrel? Állami temetés járt volna! 50.000 Ft a TIB-től, jött, megfelezttem. Puchert János őrnagy, hogyan szólalt volna fel. Hambrich bátyám volt benn nálam. Hazajött előbb Dömösről, holnap munkát keresünk, meg takarítunk a Fényesen. Telefonál az osztrák hölgynek, remélem 15-20 ezernél nem kér többet. Veszek bérletet a buszra, Petőfi u. és legalább 10 nap/hónap munka. Ahogy ismerem magam, szétszélednek a gondolataim, és nem leszek ura a testemnek. Szellemi munkánál pedig bemerevedek, elvesztem a folyamat értelmét. Felhívtam Erikát, fáj a feje, magyarul klimaxa elkezdődött. 7 élővé előléptetett abortuszgyermek. Fiam kenuzni kezd járni. Legyen kitaratása. Jövő héten mennek osztálykirándulni Győrbe. Nem mennek át az sms-mesék. Nagyon lelkes volt a hangja. Örömet szerzett lényével. Dicsértessék! Áldás, békesség! – köszöntöttük egymást Zoltán bátyámmal. Úgy issza a kávé, mint régen az alkoholt. Én is. Szénás dr. úrtól meg kell kérdezni, előjelek esetén mit kell csinálni, hova forduljak segítségért. Szagos rongy. Elváltozott testszag. Higiéniai igény. Ha szellemileg terjeszkedek, el szoktam koszosodni. Tanácstalanság idején pedig túlérzékeny, sértődékeny vagyok.

30. nap: 2009. V. 30. szombat, Szanatórium

Zoltánnal csütörtökön a Fényesen, Tatán, Környén. Írni fog hamarosan. Tegnap a temetőbe ültettem 2 muskátlit. A Keszthelyi u.-i albérletet elfoglalták. Eláztam. Fiam biciklijét megjavítva. Dézsmálnak a szanatóriumban. Majdnem átvirrasztottam az éjszakát. Klubrádiót hallgattam. Reggel templom, áldozás. Ferenc testvérért mondatták a misét. Erikánál albérletek utáni telefonálások. Vértesszőlősen 40.000-ért, már rezsivel. Munka kell. Hivatásmulasztásban vagyok. Foglalkoztat a család ügye. Mert az a pénz kerülhetne közös kasszába. Erkölcsi felelősséggel is tartozom fiamért. Erika is öregszi. Persze félelmetes szembesülés lenne. A sok bolond korszak összefoglalása ennyi. Nosztalgiazz, az ad erőt. A szimbólumok sorozata. Ha a mindennapi helytállást nézem, bizony ház körül kéne hozzászoknom egyáltalán a tevékenységekhez. Talán Almásfüzitő is tartja az értékét. Csak a fűtést kellene kikapcsoltatni. És közben a hátam közepére kívánom az egész hercehurcát. De ha a vagyonok összeadódnának, lehetne igény szerinti lakhatás. Vagy a Vasút utcai szülői ház is visszakérülhetne. Meg kell mondani az egyenest. Egy gyerek, pláne, ha kései, nem játék. Nem szerelmes, inkább hűséges típus vagyok. Két út közül a lejtmenetet választottam mindig. Minden káros szokásról le lehet szokni. Az nem jó munkás, akinek nincs biztos háttér. Albérletre keresni meg pocskolás. A Zsófi kirepül, vagy már a maga útját tapossa, Erika meg panaszkodik, rendetlenség, káosz, nem jut semmire. Persze más nyakán élősködni. De hát a saját fiadnak anyja! Keresi a maga keresztyén közösségét, a katolikusság nem kizár, - visszafogadó egyház. Holnap lesz pünkösöd. A Szentlélek

kiírása. Az Egyház ünnepe. A betegnek orvos kell. Az orvoslásnak háttértámasz. Szabolcsot felhívtam. Hosszú csönd. Valami kis szót várt. Vallomást. 8 éves vagyok rajza a hűtőn: pókember álarcs egy sárga csillag. Kint ültem az eresz alatt, jégeső esett. Pál elfogása. Álmodik az elmebeteg. Ébren. És nem cselekszik. (!)

31. nap: 2009. VIII. 7. péntek, 9:30 Almási u 11

Reggel ültem képeimmel, nem mentem misére. Urunk színeváltozása ünnepe. 8-ra fiamnál. Vettem Marshall-szivarkát, Magyar Világot, szerintem becsaptak pénzzel a trafikban. Zsíros Kornél. 2 éves az Eszter lánya. Válásban vannak. Tárkányban laknak. Anyukája kiköltözött Naszályra. Istiről kérdez. A bírónőnek visz a kastélyról akvarellt. Erikával nem kezditek újra? Fiam beenged. Nincs kaja. Megyünk a kenyérboltba. 1 sajtos nekem, szendvics. Munkalehetőség-cédula. Aztán felhívom. Ma 3-kor a kenyérboltnál. Fiattal jön, fehér. Indulunk Busa Attilához Kertvárosba. Nincs. Sms. Később válasz, hivatalos ügyeket intéz. Kimentünk a Nagy-tóhoz. A vágóhidnál rendőrautó. Szabolccsal elmondattatom, milyen épületet lát. Beszélünk a hittanról, a kajakozásról. Kimentünk megint a rétre a Kisfüttyösnél. Nehéz lesz a 3. osztály? Kezében transzformer. Büszke rá, játszik. Hazaérünk. Kávéporok. Megjön Zsófi, barátnőjével. Jó napot. Olvasom a M. Világot. Elmegyek. Szabolcs számítógépezik. Elmarad Almásfüzitő. Olvasom a Nee-könyvet, Adoremust. Megmosdok, tiszta ruhát veszek. Mosogatok. Megyek a misére. Letérdelek, szinte végig, imádkozunk, Bánhidáról egy fiatal pap tartja a misét. Áldozok. Mise után találkozom fiammal, Erikával. Sparba megyünk. Reggel eltűnt a cica, megkerült a 2. szomszédtól. Kínál Erika krumplifőzeléket. Furcsán érzem magam az áldozás után. Megyek. Hallgatom a Mária Rádiót. 5-6 nap csendet szegek meg. Vettem mégis kávé, vacsorázok, 10-kor gyógyszer, de 4-ig nem tudok aludni. 6 után már fenn vagyok. Veszek Marshallt, Kávémixet, fiam beenged, átnézem a gyónási lajstromot. Este tervezem a gyónást. 1. péntek. Szenvedélyeim maradtak! Diszkriminációk egész sorozata. Isten mindenkire világít. De hogy rám is? Hol esett, hol sütött, hol viseltem a dzsekit, hol levettem.

32. nap: 2009. VIII. 8. szombat, Munkás u 32 albérlet

Tegnap gyóntam – volna. 3-kor Kondor Ferencsel találkoztam, egészségmegőrző munka. Valami bioszekta lehet, fénymásolatokkal jöttem el. A Románál egy sárga rózsza, ki a temetőbe, dáiák közé tűzöm, talán édesanyám helyezteti oda. Haza(?)jöttem, elaludtam. Sokáig. Frissen ébredtem. Márianosztrai kegykép. Kérlelés a tevékenyebb létezésre, az átlátásokra. Aztán marad minden tétlenül. Klári néni kopog az ablakon, hív zöldbabfőzeléket ebédelni magához, de – lehet, hogy udvariatlan, sértő -, nem megyek. Felolvasom az Erika II.-t. Tisztázzam le. Beszél aztán valaki bajiról, hogy a plébános nem oldozta fel, mert haragban van a testvérével. Szinonimának veszem a magam példájára, egész nap töprengek, heverek, beszélgetek plüss számarammal, nézem, idézem életem emlékeit, átváltozások, kozmikus összefüggések nélkül. Lehet, hogy kiátkoztak az egyházból, kizártak a társadalomból, elromantikálódlanodtam? Nem fájdalmas, nem zúgolódás, inkább a lesz még rosszabb nézete, börtön, zárt intézet, ki tudja, mi? Talán szerencsétlen csillagzat alatt születtem. Anyám szemébe zártan? Sorscsapások. Feltárukozások, önvesztések. Pangás. Jövőkilátásnak? „ha eltemet, ki eltemet”. Közbotrány, közbiztonság, közszemérem. „Ízleljétek meg az Eucharisziát”. Istentagadás, ha nem értem a vallás szimbólumait? Szabolcs és Erika jöttek most 7 óra körül. Vízgömb, léggömb, egérkés papírsüveg. Erika elmegy mamához. Hoz főtt kukoricát és egy vékony negyeddinnyét. Mialatt távol van, Szabolcs vizezik, dönti sugárral az óriásszauruszokat és a lánglövő figurákat. Tócsa gyűlik. Utcán, fürdőben. Fejelget, rúgdalkozik a lufival. Elpukkad. Leszakadt a süveg

gumija, a biciklin a vízgömb és a szakadt lufi. Erika nem örül. Holnapra lila függönyre zsinórt varr. Elmennek. Kávét iszom. Enter, Fesztivál a Veronikából. Wiener és félbarna kenyér (1 kg) a Döméből. Szép napos idő, elég meleg, sőt, forró, de még bírható.

33. nap: 2009. VIII. 10. hétfő, Almási u 11

Csak cicáznak velem. Fiam rajza ezt árulja el. Az egész családban senki nem vesz komolyan, eltűnik bolondériáidat, tiszta szándékot hamis emberektől ne számíts. Az egész környezeted a megrövidítéseden dolgozik. Az emberek előfeltételezik, s a maguk elképzelése hatására kísérleteket fejtenek ki, hogy önmagukat beigazolják. Te rágod magad, de az önmésztés elrejtőzködéssel jár, és Isten érti, haragvóid utánad mennek, s te már annak is örülsz, ha egy kicsit könnyebb a hangulat, ami rád telepszik. Egyébként összegörnyedve gunnyasztasz, kimozdíthatatlanul. Önmagad térképét olvasod, katonaosztályba jártál, de nincsen stratégiád. Offenzivitás-destruktivitás-szenzibilitás. Volt feleséged a halálodra dolgozik. Most jött. Apád bolond. Így viszonyul hozzá. Megerőltető számára kapcsolatot fenntartani a világgal, s ha belső igazsága van is, ahogy bántunk vele, érvényesíteni nem tudja, így tulajdonképpen megmaradt pénzével tud hatást kifejteni. Istennek nem tetszően. Az imáknak – ha monotonok – közösségérintők, de a közösségi szintre nem emeli az egyént, vagyis engem. A személyiség átjárható, de nem kiegyenesíthető. Cselekvéstelenség. Szemet szűrő. Elmebeteg, mert befolyásolható volt, és most keretromboló. Múltjában elszabadult a pusztító hajlam, s vagy viselkedésében vagy tudatában irritált. Párválasztása illúziótlanul szenvedésközpontú. Az emlékezet színezőképessége a ráció, a törvényszerűségek hatására ellaposodik. Kényszeresség. Az idő napos, eshetne az eső, de fülledtség inkább, így teljesen fölösleges az esőkabát. Félelem a fázástól, az elázástól, lakatlan sziget-érzet, ahová mindenki ítélettel figyel.

34. nap: 2009. VIII. 13. csütörtök, Almási u. 11.

Tegnap Halmi György tanár úrnál pszichológiai vizsgálat. Az iskoláimról, eredménytelenségeimről beszélgettünk. Az antológiát olvasta. Nem vagyok műtész, de máskor is szívesen elolvasom őket. Hozza majd magával. Legközelebb 26-án, 15:15-kor találkozunk. Kaptam injekciót előtte. Ilyen még nem volt, nem csípett, nem fájt. Erikának mesélem, zsigerien átéli – mondja. Szabolccsal délelőtt gördeszkázunk, postán újabb Alfén-számla. Attila nem hív. Közel vagyok a befuccsoláshoz. Feszült vagyok, mint régebben is az injekciótól. A Depot-tól. Lehet, hogy kísérleteznek velem, vagy mindig emelni kell. Be fogok zombulni. Erikának sms-ezek, mit szólna az összeköltözésről. Elég abszurd ötlet? Belátom, hogy igen. Kódosít, de nem zárkózik el. Klári nénire féltékeny, pikkel rá. Szőlőt kapok tőle. Eljött a szüret ideje, és nekem csak fogy a pénzem. Hamarosan kórház, érzem, kietlen érzelmek, kusza gondolatok, ide-oda változó nézőpontok, Cseh Tamás halála, albérleti tehertétel, nincs hova menni, vinni a cuccokat, fellángolások cselekvésre és hamar ellohadások, vegetatív életvitel, munkát nem tudok vállalni, családban nem tudok létezni, fiam elvan és nem nevelődik mellettem, étel, séta, - nem tanítom semmire. Kudarc kudarc hátán. Cigik, kávék, spórolás-költekezés. Világosabban a múlt eddigi elfeledett indulásai, rögeszmék tapadtak a „sikerekhez”, elbizakodottság, mindennapos alulteljesítések és másfelé tapogatózások. A személyiség mérlege, a felismerések ugyan kit érdekelnek, ha nincs naponkénti helytállás, teljesítés - közösségben. Métély ez. Mondhatnám: Fiam, ilyen ne legyél! A gyónásra meg nem tudom összeszedni magam. Adoremus – tettek nélkül, belekövesedve a hiányaimba. Az idő is nyomott, esőterhes, feszültségteli. Fiam névnapján érezte legjobban velem magát. A kirándulásainkon szigorúnak talált. Éhes vagyok. Sok finom ételre, és legfőképpen szeretetre, gyógyító, megértő szeretetre.

35. nap: 2009. VIII. 19. szerda, albérlet, Munkás u. 32.

Cseh Tamás állítólag augusztus 7-én, pénteken halt meg. Hallgatom a Levél nővéremnek 2.-t. Csabával a lemezbemutatón kívül ültünk a lépcsőn a Közművelődés Házában, Tatabányán, s mesélte, viszonya van egy Gabi nevű mérnöknővel. Cseh Tamás gitárjával jött aztán a büféhez, ültünk a ruhatár pultján. Megállt, felénk köszönt: Szevasztok! Talán egyedül beültem a Telehold dalaira Tatán egy Szőlőtő-szerda helyett. Láttam a Katonában a Frontátvonulást és a Jóslatot, meg talán a Mélyrepülést. Képzetem szerint eljött az osztálytalálkozónkra a Bakonyba, de engem kihagytak. 11-es szoba, jobbra a földszinten. Szombaton, 15-én Szabolccsal, Erikával a Tappancshoz mentünk kutyanézőbe. Útvonal: sétálótca, templom előtt, vadászlépcső, vár, Bláthy-szobor, Polg.Hiv. oldal, Kenderesi Márti néninél albérlet-keresés, a kutyabolt bezárt. Szabolcs köpdös, kiáll az útra, hogy elütteti magát, kezét emel rám, feltartom a jobb tenyerem. Leülünk a tóparton, vizet iszik, hazaérünk, lecsó, nem kéne, jön az Évi, jön Zsófi, övét ettem, eljövök. Vasárnap: túloldalon, Mikola, Várkanyar, Kastély, hősi emlékmű, Rózsa fagyizó. SZ: sárgadinnye, E: citrom,én: eper. A kisboltban Cappy őszibarack, Kinley gyömbér. Foxikeverék, dán dog. Zsófinak telefonon nem tetszik. Sírás. Takonyköpés, várkereszt-pad, Végvári vitéz-pad. Vízivás. Pazarlás. Piros boggyó szétkenése. Mint a vér. Hazajövök. Nem eszek gulyáslevest. Hétfő: egyedül. Kedd: sms-re, gyere, apa. Lieber Zsozso és egy rotweiler. 4000 Ft-ért. Nyakörv: 1200 Ft. Eleség, gumicsont. Neve: Milu. Ilona-napra. Cilunak még reggel egy köszöntő, anyuhoz begónia 140 Ft. Kutya-macska barátság. Tigrera. A kenyérboltban Tigris-kenyeret kaptam. ½ kg-ot.

Pszichiátriai Zárójelentés

Felvétel ideje: 2009. 03. 06. 08:31

Távozás ideje: 2009. 06. 11. 11:31

Osztályunk Aktív részlegéről vesszük át a beteget további gyógykezelés céljából.

Epikrízis: Osztályunkon emelt dózisú risperidone depot készítményt alkalmaztunk. Döntően reziduális tünetek domináltak, stabil szomatikus állapot mellett. Szociális helyzete is megoldódni látszik, intézeti elhelyezését is elindítottuk. A mai napon, a páciens kérésére, osztályunkról elbocsátjuk. További kezelés céljából, a területileg illetékes pszichiátriai gondozóban jelentkezzen!

Tatabánya, 2009. 06. 11. 11:11

Tartalom

Előszó	3
Pszichiátriai Zárójelentés	4
1. nap	4
2. nap	4
3. nap	5
4. nap	5
5. nap	6
6. nap	6
7. nap	7
8. nap	7
9. nap	8
10. nap	8
11. nap	9
12. nap	9
13. nap	10
14. nap	10
15. nap	11
16. nap	11
17. nap	12
18. nap	12
19. nap	13
20. nap	13
21. nap	14
22. nap	14
23. nap	15
24. nap	15

25. nap	16
26. nap	17
27. nap	18
28. nap	18
29. nap	19
30. nap	19
31. nap	20
32. nap	20
33. nap	21
34. nap	21
35. nap	22
Pszichiátriai Zárójelentés II.	22
Tartalom	23

1966. március 5-én születtem Tatán.

Tagja vagyok a Magyar Irodalmi Szerzők Jogvédő Egyesületének (2014-től)

a Magyar Írószövetségnek (2016-tól)

az Összefogás 56 Örökségéért Egyesületnek

Az Egyedül irodalmi alkotócsoporthoz tartoztam (2001-ben feloszlott)

Rossz házasságomból egy fiú született, de ráment a szülői ház, internáltak

Római katolikus vagyok, tehát súlyos bűntudattal viseltetem a világgal – Isten felé

Hitvallásom: Aki gyenge, az az erős – ami igen megnehezítette életem

Szörnyű kínok közepette vesztettem el szüleim, mestereim

Egyedül élek, remeteként

Ennek a kötetnek anyaga a káfé főnix (Erdély) blogjában jelent meg Cseke Gábor jóvoltából

Köszönet és hála! A nehéz sors nem mindig átok, sokszor mégis az. (Vasi Ferenc Zoltán)